

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sectio I. Dentúrne in divinis proprietates, & quomodo per eas personæ
constituantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

DISPUTATIO LVIII.

De proprietatibus Personarum constitutivis.

SECTIO PRIMA.

Denturne in divinis proprietates, & quomodo per eas Personae constituantur.

I.
Certum est in divinis Personis dari proprietates.

DARI in divinis Personis proprietates constans est Theologorum opinio contra Gregorium & Præpositivum: ita S. Thomas hic, q. 40. art. 1. omnesque ejus interpretes, ita ut Magister Senten. in 1. dist. 33. cap. 1. affirmet neminem ausum esse proprietates in Personis negare. Unde hanc Gregorii sententiam Suarez lib. 7. de Trin. cap. 7. num. 2. & Vasquez hic, Disp. 158. cap. 2. temerariam, Molina erroneam, aut errori proximam, Canariensis hæreticam appellat.

II.
Ratione ostenditur dari proprietates personales.

Probatur verò dari hujuscemodi proprietates primò ex modo loquendi Ecclesiæ, quæ in festo SS. Trin. sic canit. *Vi in Personis proprietates, in Essentia unitas, in Majestate adoretur aequalitas.* In Concilio etiam Lateranensi, Cap. *Firmiter de Summâ Trinitate sic habetur: Hac Sancta Trinitas secundum communem Essentiam individua, & secundum Personales proprietates discreta.* Item in Concilio Ephesino, cap. 21. admittuntur *Proprietates distinctivæ Personarum.* Qui etiam loquendi modus à S. Cypriano, S. Damasceno, & aliis ex Patribus usurpatur.

III.
Ratio cur dari necessario debeant proprietates Personales.

Ratio demum est: cum enim fide certum sit, tres divinas Personas realiter inter se distingui, unaquæque proprium sibi aliquid & peculiare habere debet, per quod, & in se constituitur, & distinguatur ab aliis: cum ergo Essentia sit in omnibus eadem, ex eâ sumi nequit fundamentum distinctionis: ergo aliquid aliud in Personis singulis esse debet, ratione cujus sit hæc Persona, non alia, hoc autem est proprietas Personalis.

IV.
Dicuntur personae Personae divinae constitui.

Dices: si in Personis divinis sint proprietates, sequeretur eas ex illis simul cum essentia constitui: hoc autem dici nequit, cum enim constitutio sit quædam compositio, requirit distinctionem, compositio enim est distinctorum unio: ergo Essentia & proprietates distinguuntur realiter, cum constitutio hæc esse debeat realis.

V.
Volunt quidam tantum constitui per rationem.

Ex Thomistis plerique hanc divinæ Personæ constitutionem dicunt tantum esse rationis: ita Cajetanus 1. p. q. 40. art. 2. Torres ibidem, Ferrara 4. contra Gentes, cap. 26. & alii, quos sequitur Vasquez 1. p. disp. 158. cap. 2. num. 8. Molina hic, q. 40. art. 2. disp. 1. & idem affirmare videtur Tannerus 1. p. disp. 4. q. 3. dub. 6. num. 31. Sed contra, nam à parte rei Persona divina constat ex Essentia & Relatione: sic enim in Concilio Florentino sel. 19. loquitur Joannes Theologus, affirmans *Personam divinam constare Essentia & proprietate.* Deinde passim dicunt Patres divinas Personas, ut constitui, ita distingui

Rejicitur hæc responsio.

proprietatibus: certum autem est eas non tantum distingui ratione: ergo nec solâ ratione constituntur.

Alii itaque dicunt hanc constitutionem esse realem: ad quam tamen asserunt non requiri distinctionem realem, hæc enim inter Essentiam & Relationem admitti nullo modo potest, sed sufficit, inquit, ad constitutionem realem, ut dicitur, in Patre exempli gratiâ, aliquid ei cum aliis Personis commune, & aliquid ipsi proprium, quod certum est à parte rei, & nemine cogitante reperiri.

Mihi conformiter ad opinionem, quam supra, Disp. 53. tenui de distinctione virtuali, dicendum videtur, hanc Personæ divinæ constitutionem non esse tantum rationis, ob rationes num. 5. allatas, nec proprie esse realem, sed mediâ viâ procedendum, dicique debere esse constitutionem virtuales, sicut est distinctio virtualis inter Relationem & Essentiam: neque hic quiddam urget, quod supra, dum de virtuali distinctione disputatum est, non sit solum.

VI.
Quo sensu dicant aliqui esse constitutionem realem.

VII.
Constitutio divinis Personis dicitur esse potest virtualis.

SECTIO SECUNDA.

Utrum Persona divina constituantur proprietatibus absolutis, an Relationibus, & originibus, seu actibus notionalibus.

NOTANDUM, idem in divinis Personis esse principium constituens, & distinguens, quare petere per quid constituantur Personæ, eadem operâ est petere per quid distinguantur, ut rectè Suarez hic, lib. 7. cap. 4. contra Cajetanum & alios quosdam Thomistas 1. p. q. 36. art. 2. Ferraram lib. 4. contra Gentes, cap. 24. & 26. & Vasquez hic, Disp. 147. cap. 7. num. 36.

Ratio est, ipso factò enim quod Persona aliqua in ultimo suo esse completè constituitur, habet aliquid per quod fit hoc particulare individuum potius quam aliud, ergo habet aliquid sibi proprium, & quod alia Persona non habet; quantum enim hujusmodi aliquid non habet, non est completè & ultimò constituta, neque hæc numero Persona, sed indifferens ut fit vel hæc vel illa, ut in omnibus aliis individuis constat.

Dices, Filius constituitur per Filiationem, per hanc autem non distinguitur à Spiritu Sancto, sed per spirationem activam, ergo non per idem Filius constituitur & distinguitur. Respondetur, hujus difficultatis solutionem ab illa pendere, utrum scilicet, si Spiritus Sanctus à Filio non procederet, ab illo distingueretur, de quo infra. Pro præsentis dico Filium, ad quate sumptum, non includere tantum Filiationem, qua distinguitur à Patre, sed etiam spirationem activam, qua distinguitur

I.
Idem in divinis Personis est principium constituens, & distinguens.

II.
Filius ad quate sumptus includit spirationem activam.

III.
Filius ad quate sumptus includit spirationem activam.

Completo Filius constituitur.